

mellem indenbyes og udenbyes fritliggende Patienter. Man feiler dog vist neppe ved at antage, at Tallet af de sidste er meget ringe, og forsaavidt Grunden hertil maatte være at søge i Sundtatsens Bestemmelser, forekommer det Udvalget, at en Forandring heri burde være en Følge af, at der aarlig gives et saa betydeligt Tilskud af Statskassen. Dette Tilskud har — foruden et Beløb af 5,000 Rd., der har en særegen Oprindelse — ligesaa den første Finantsloov udgjort 10,000 Rd. aarlig. Da de norske Postintrader, der vare henlagte til Hospitalet og ansloges til 34,000 Rd. aarlig, i 1814 bortfaldt, erholdt det en Capital af 600,000 Rd. som Erstatning for 24,000 Rd. aarlig af bemeldte Indtægt, hvorhos der ifølge Resol. 9de Sept. 1815 aarlig skulde udbetales det 10,000 Rd., dog at dette Tilskud skulde aftage i samme Forhold, som Hospitalet maatte erholde nye Fonds, hvorved dets faste aarlige Indtægter forøgedes. Ved Udgangen af 1837 var der skeet en Forøgelse af disse Fonds med c. 75,000 Rd., og det blev derfor først ved Resol. 24de Juli 1838 bestemt, at Tilskudet skulde nedsættes til 7,000 Rd., og derefter ved Resol. 11te Decbr. 1841, at det yderligere skulde nedsættes til 5,000 Rd., hvorhos det bestemtes, at det efter 10 Aars Forløb skulde gjøres til Gjenstand for Overveielse, hvorvidt der overhovedet skulde vedblive at ydes et Tilskud. Da Hospitalet havde ondt ved at tilveiebringe Ege vægt mellem Indtægter og Udgifter, blev det imidlertid ved Resol. 1ste Decbr. 1847. bl. A. bestemt, at Tilskudet atter skulde forhøjes til 10,000 Rd., dog at det forøgede Bidrag kun indrømmedes, saalænge Hospitalet ikke ved at komme i Besiddelse af nye betydelige Fonds maatte kunne undvære Tilskudet i det Hele eller for en Deel; herved sigtedes ikke til nogen almindelig eller sædvanlig Forøgelse af Hospitalets Fonds, saaledes som Tilfældet var med Resol. 1815, men alene til nogle meget betydelige Legater eller Giendele, som efter testamentariske Bestemmelser ventes at ville tilfalde Hospitalet.

I Forventning om, at Justitsministeren vil tage denne Sag under nøie Overveielse, skal man navnlig henlede Opmærksomheden paa, at det er et søleligt Savn i alle Communer udenfor Kjøbenhavn, at de Ubemidlede, som ikke egne sig til at modtage Fattighjælp eller ikke ønske at søge den, men som lide af større Under, der trænge til en særegen videnskabelig Hospitalsbehandling, ikke have den lette Afgang hertil, som Kjøbenhavns Indvaanere have.

43) IV. D. Af den Extract af den kongelige Fødsels- og Meieistiftelses Regnskab for forrige Finantsaar, der, som sædvanlig, er bleven Udvalget tilskillet, fremgaaer det, at Stiftelsens oconomiske Forfatning i det nævnte Regnskabsaar har været betydelig bedre end i flere foregaaende Aar. Denne Forbedring, hvorved Underskudet, efter i flere Aar at være steget i en betænkelig Grad, den 31te Marts 1869 var nedbragt til 1,434 Rdl. 83 $\frac{1}{2}$, skyldes fornemmelig den Forringelse, der har fundet Sted i Udgifterne til Meiehjælp og til Patienter i Byen, og denne Forringelse er igjen fremkaldt derved, at Tilstrømningen til Stiftelsen, vistnok især paa Grund af den Epidem, der herskede netop paa den Tid, da Tilstrømningen pleier at være størst, har været mindre end i de foregaaende Aar. Verhos er der nu draget Omsorg for, at der for Fremtiden kan tilveiebringes den nødvendige Ege vægt mellem Indtægt og Udgift, idet forskjellige Indskrænkninger i Henseende til Udbetaling af Meiehjælp ere fastsatte ved kongelig Resolution af 19de Marts 1869, og ligeledes Alimentationsbidraget for de Børn, der overlades til Stiftelsens Forsorg, er forhøjet fra 100 til 150 Rdl. Den Forskjel, der hidtil har været gjort mellem Størrelsen af den Meiehjælp, der tilstaaes Mødre, som ikke have opholdt sig i Kjøbenhavn i 10 Maanedes forinden deres Redkomst, og den, der tilstaaes dem, med hvem dette er Tilfældet, er bleven ophævet, saa at nu enhver i Danmark hjemmehørende ugift Moder, der føder paa Stiftelsen og ikke har født før, erholdt Meiehjælp, indtil Barnet fylder 1 Aar.

Da de ovenfor nævnte Foranstaltninger efter Directionens Formening, ville bevirke en aarlig Besparelse af c. 3,000 Rd., antager Udvalget, at det extraordinaire Bidrag af